

Η μίξη των δύο γενεών

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας †

Στο προηγούμενο μάθημά μας, αγαπητά παιδιά, λέγαμε ότι, όταν ο άνθρωπος αποξενωθεί από τον Θεό, τότε χαλούν και οι αγαπητικές σχέσεις μεταξύ τους και μεταξύ των συγγενών τους ακόμη. Έτσι είπαμε ότι ο Κάιν φόνευσε τον αδελφό του τον Άβελ. Το είπε ο Θεός στους πρωτοπλάστους: «Μην φάτε από το δένδρο αυτό, γιατί θα πεθάνετε» (Γεν. 2,17). Έφαγαν και πέθαναν! Συνέβηκε, λοιπόν, ο πρώτος θάνατος στην γη και στην συνέχεια πεθαίνουν όλοι οι άνθρωποι. «Και απέθανε», «και απέθανε», λέγει για τον καθένα άνθρωπο από εδώ και κάτω η Αγία Γραφή (βλ. Γεν. κεφ. 5). Και καταλήγει στην συνέχεια ο άνθρωπος στον τάφο.

Όταν ένα άγαλμα, παιδιά, ραγίζει βαθειά και δυνατά, αυτό είναι δείγμα ότι θα ραγίσει και θα συντριβεί όλο το άγαλμα και είναι έπειτα αυτό για πέταμα. Έτσι και ο άνθρωπος, το ωραίο αυτό άγαλμα, ο άνθρωπος, ράγισε, συντρίφτηκε, δηλαδή, πεθαίνει και τον ρίχνουν στον τάφο. Αλλά η παντοδυναμία και σοφία του Θεού χρησιμοποιεί τον τάφο για ανακαίνιση και ξαναδημιουργία του ανθρώπου. Γιατί, ακούστε: Όπως το ραγισμένο άγαλμα δεν ξαναγίνεται επικολλώντας το με σελοτέιπ και άλλα κολλητικά, αλλά ο καλλιτέχνης το βάζει σε ένα λάκκο, σε ένα μικρό καμίνι, και εκεί το λιώνει και το ξαναφτιάχνει καινούγιο, όπως ήταν, και μάλιστα καλύτερο από ο,τι ήταν, έτσι και ο Θεός: Χρησιμοποιεί τον τάφο, όπου βάζουν τον φθαρέντα – τον πεθαμένο άνθρωπο, ως το καμίνι του καλλιτέχνη και ανασταίνει από εκεί τον άνθρωπο. Γιατί, θα αναστηθούν κάποια μέρα – τήνΗμέρα εκείνη την μεγάλη της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού – θα αναστηθούν, λέγω, οι νεκροί. «Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών», λέγουμε στο «Πιστεύω» μας.

Θα θυμάστε, παιδιά, που είπαμε σε προηγούμενο μάθημα, ότι υπήρχαν δύο γενεές των ανθρώπων, η κακή γενεά και η καλή γενεά, που ζούσε κατά το θέλημα του Θεού. Το κακό όμως, το μεγάλο κακό, που μας λέγει παρακάτω η Αγία Γραφή, είναι ότι εμείχθησαν οι δύο αυτές γενεές. Χάλασε δηλαδή τώρα και η καλή γενεά, γιατί οι άνδρες τους επιθύμησαν να κάνουν γάμους με τις γυναίκες της άλλης γενεάς, της κακής, και έτσι η αμαρτία της ανθρωπότητας αυξήθηκε. Και από τον γάμο αυτό βγήκαν τερατώδεις άνθρωποι, οι λεγόμενοι «Γίγαντες» (βλ. Γεν. κεφ. 6,1-4). Έτσι έγινε ο μεγάλος και περίφημος κατακλυσμός, για τον οποίον ομιλούν οι παραδόσεις όλων των λαών. Αυτό σημαίνει την πραγματικότητα του κατακλυσμού.

<https://bit.ly/3uNsEIV>